

datum
10.08.2022

oprávněná úřední osoba
PhDr. Aleš Naňák

číslo jednací
KUZL 66743/2022

spisová značka
KUSP 15232/2022 KUI

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“) a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen: „přestupkový zákon“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení podle přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

Společnost H+M Zlín, a.s., IČO: 18824927, K Farmě 495, Štípa 763 14 Zlín 12 (dále: obviněná společnost), se uznává vinnou z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že ke dni 07.02.2022 jako stavebník zahájila stavební práce a následně provedla

- výkopové a stavební práce související se stavbou „Racková – 40 RD“ na pozemcích parc. č. 467/1, 467/3, 467/4 a 479/3 k. ú. Racková,

a nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, tzn., tento záměr stavební činnosti na území s archeologickými nálezy neoznámila již v době přípravy stavby Archeologickému ústavu.

1. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné ukládá podle ust. § 35 písm. b), § 46 přestupkového zákona a § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči **správní trest pokuty ve výši 30.000,- Kč** (slovy: třicettisíc korun českých), která je splatná do třiceti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000040**

a

2. podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost **nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč** (slovy: jedentisíc korun českých), a to do třiceti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000019**.

Odůvodnění

Dne 16.02.2022 bylo Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále také: „správní orgán“) doručeno podání Ústavu archeologické památkové péče Brno, které obsahovalo konstatování, že na pozemcích parc. č. 456/1, 462/9, 467/1, 467/3, 467/4, 467/5, 479/1, 479/2, 479/3, 479/4, 479/5, 591/1, 591/3, 591/4, 591/5, 591/6, 591/7, 591/8, 1389 v katastrálním území Racková, okres Zlín, Zlínský kraj byla počátkem února 2022 zahájena stavební činnost (v podání byla stavba nazvána „ZTV v lokalitě Za Kudelovým“), aniž by byl záměr stavebních prací předem oznámen Archeologickému ústavu Akademie věd.

Nesplnění oznamovací povinnosti ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči u daných pozemků ke dni 16.02.2022 dodatečně potvrdil svým přípisem ze dne 28.07.2022, evidován pod čj. KUZL 63242/2022, také Archeologický ústav AVČR, Brno, v.v.i. V přípise je rovněž uvedena informace, že AÚ AVČR eviduje dodatečné oznámení stavebních prací ke dni 30.03.2022.

Na základě tohoto podání učinil dne 11.03.2022 správní orgán písemnou žádost u Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení o sdělení, zda k uvedené stavební činnosti na předmětných pozemcích bylo vydáno opatření stavebního úřadu, a kdo je v daném případě hlavním účastníkem řízení (stavebníkem). V odpovědi ze dne 22.03.2022 bylo správnímu orgánu sděleno, že dne 09.04.2021 stavební úřad vydal pod spis. zn. MMZL-SÚ-094951/2020/Ka, v právní moci dne 12.5.2021, rozhodnutí o umístění stavby „Racková – 40 RD“ na pozemcích parc. č. 456/1, 462/9, 467/1, 467/3, 467/4, 467/5, 479/1, 479/2, 479/3, 479/4, 479/5, 591/1, 591/3, 591/4, 591/5, 591/6, 591/7, 591/8, 1389 v katastrálním území Racková. Žadatelem byla společnost H+M Zlín, a.s., IČO 18824927, K Farmě 495, Štípa, 763 14 Zlín 12.

Na základě uvedeného přistoupil správní orgán k tomu, že opatřením ze dne 25.03.2022 č.j. KUZL 25993/2022 oznámil stavebníku, tedy společnosti H+M Zlín, a.s., IČO: 18824927, K Farmě 495, Štípa 763 14 Zlín 12 zahájení správního řízení dle ust. § 78 přestupkového zákona a dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal zástupce obviněné společnosti podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 05.04.2022 v 10:00 hodin a současně uvedl poučení o procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem a přestupkovým zákonem. Opatření bylo obviněné osobě doručeno 25.03.2022 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání v rámci přestupkového řízení proběhlo ve stanovený den a zúčastnil se ho Ing. Josef Ševc, jako předseda představenstva obviněné společnosti. Na vyžádání předložil doklad totožnosti, následně byl poučen o svých právech. Dále do protokolu, který byl při jednání sepsán, uvedl, že opomněli uvědomit předem Archeologický ústav, protože v září 2021 vyměnili hlavního stavbyvedoucího, který se postupně seznamoval s firmou, úkoly atd. Svého pochybení se (obviněná společnost) nezříká a bylo neúmyslné. Neuvědomili si tuto povinnost. Práce zahájili v průběhu února 2022, lze to dohledat ve stavebním deníku. Ke dni ústního jednání byly zahájeny stavební práce na parc. č. 467/1, 467/4, 479/3 k.ú. Rackova. Přesný rozsah prací lze ověřit na místě stavby. Potom, co si uvědomili své pochybení, začali jednat a 31.03.2022 navázali kontakt s Bc. Monikou Maixnerovou, Ústav archeologické památkové péče Brno. Obdrželi návrh smlouvy, poslali jim Technickou zprávu a situační výkres komunikace. Slíbili součinnost a dále poskytnout případně další dokumenty, které budou potřeba. Součinnost nabízí i krajskému úřadu. Po vzájemné dohodě byl dohodnut termín obhlídky na místě, které proběhne dne 20.04.2022 v 9 hod. se srazem na místě (termín byl následně telefonicky po vzájemné dohodě přesunut na 25.04.2022).

Dne 25.04.2022 provedl správní orgán šetření na místě samém za účasti Ing. Lubomíra Marconě, člena představenstva obviněné společnosti oprávněného jednat jménem obviněné společnosti. Správnímu orgánu byl v rámci místního šetření umožněn přístup na dotčené pozemky a zástupce obviněné společnosti projevil součinnost při ohledání místa. Správním orgánem byl ověřen rozsah výkopových prací a stavebních prací na dotčeném pozemku a na základě nahlédnutí do stavebního deníku bylo

shledáno, že výkopové práce na předmětné stavbě byly zahájeny ke dni 07.02.2022. Do protokolu, který byl pořízen v rámci místního šetření, zástupce obviněné osoby uvedl, že „k vyjádření v rámci ústního jednání, které poskytli Ing. Ševc“, doplňují i parc. č. 467/3 k. ú. Racková. Dále doplnil, že práce na skrývce zeminy začaly 22.02.2022. Dodal také, že „ihned po zjištění pochybení jsme okamžitě toto napravili, oznámili na archeologický ústav – následně přijel arch.(eolog) p. Paulus a konstatoval v zápisu do st. deníku, že práce byt' byly částečně zahájeny, nedošlo k porušení archeologie a byla dohodnuta další součinnost při zahájení staveb jednotl. RD“.

Správní orgán dále obdržel dne 10.05.2022 mailem vyjádření věcného garanta pro správní okres Zlín Ústavu archeologické památkové péče Brno, Bc. Martina Pauluse (ve spise evidováno pod čj. KUZL 43910/2022), který k předmětné akci uvedl: „Skrývku pro ZTV v Rackové jsme objevili s kolegou Popelkou náhodou, při cestě na jinou stavbu 08.02.2022. Hned na začátku nás překvapil rozsah prací. Jednalo se dle odhadu snad o plochu kolem 42.000m2 pro 40 RD. V té době byly dokončeny výkopy pro kanalizaci, rozvody el. energie (nebo alespoň příprava, dle množství chrániček na stavbě) a skrývka pro obslužné komunikace. Celou stavbu jsme s kolegou prošli a nenarazili na nic, co by nasvědčovalo porušení archeologických objektů. Další prohlídku jsem provedl 04.04.2022 při cestě kolem, žádné další větší zemní práce tam neproběhly. Od 11.04. byla stavba u naší organizace nahlášena a ještě ten den jsem se tam opět zastavil, těsně před vápněním komunikací. Jestli došlo ke zničení nějakých archeologických objektů si netroufnu tvrdit. Z mého pohledu je dost možné, že nikoliv. Dne 11.04. mi volal pán z H+M Zlín a jednal se mnou velmi slušně.“

Dne 30.05.2022 umožnil správní orgán zástupci obviněné společnosti (Ing. Lubomíru Marcoňovi) seznámit se s obsahem spisu před vydáním rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Zástupce obviněné společnosti do protokolu z tohoto úkonu uvedl, že k obsahu spisové dokumentace nemá připomínek.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokázané, že při realizaci související se stavbou „Racková – 40 RD“ na pozemcích parc. č. 467/1, 467/3, 467/4 a 479/3 k. ú. Racková obviněná společnost spáchala přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla mimo jiné i výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Pojem "stavebník" užitý v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči odpovídá pojmu "stavebník" užívanému stavebním zákonem [§ 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona z roku 2006, korespondující s obsahem tohoto pojmu dle stavebního zákona z roku 1976]. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím

účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že zahájení stavebních prací nebylo ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu předem oznámeno. Základní účel ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněné společnosti naplněn.

Při definici „území s archeologickými nálezy“ správní orgán vycházel z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence, kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. V souvislosti s tím je potřeba uvést, že Státní archeologický seznam, který představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě, je veřejně dostupný na webu Národního památkového ústavu (<https://iispp.npu.cz/rozcestniky/isad>).

Zákon o státní památkové péči stanoví, že oznámení je nutno provést „od doby přípravy stavby“, aniž tento časový údaj konkretizuje. Účelem oznámení je poskytnout archeologickému ústavu včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl archeologický ústav, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na provedení záchranného archeologického výzkumu. Toto oznámení je proto třeba provést s dostatečným předstihem, což je nejen v zájmu archeologického ústavu, oprávněné organizace nebo osoby oprávněné k výzkumům, která bude výzkum provádět, ale především v zájmu stavebníka. Provádění výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2010, čj. 10 Ca 98/2009-57 pojmem "od doby přípravy stavby" v § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, je nutno rozumět nikoli dobu, kdy dochází k právní přípravě stavby, ale teprve dobu, kdy je stavba připravována faktickou činností, která se na dotčeném pozemku zjevně projevuje, tj. např. skrývka zeminy. Neoznámením takových činností oprávněné organizaci v dostatečném předstihu před jejich zahájením se stavebník dopustí deliktního jednání podle § 35 odst. 2 písm. f) citovaného zákona. Dle záznamu ve stavebním deníku výkopové práce na předmětné stavbě byly zahájeny ke dni 07.02.2022, což je rozhodný okamžik pro naplnění skutkové podstaty přestupku.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební činnost nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy stavby oznámena. Tím, že obviněná osoba zahájila na dotčených pozemcích stavební a výkopové práce v souvislosti s předmětnou stavbou, již nemohla splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a je tak naplněno i ust. § 5 přestupkového zákona – přestupkem je společensky škodlivý protiprávní jev, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž se jedná o přestupek, jehož pachatelem je právnická osoba ve smyslu ust. § 20 přestupkového zákona.

Správní orgán se zabýval důvody pro zánik odpovědnosti za přestupek ve smyslu ust. § 29 přestupkového zákona, a dospěl k názoru, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Promlčecí doba

s ohledem na dobu spáchání přestupku neuplynula, nedošlo ani k zániku osoby jako pachatele. Dle správního orgánu není důvodu pro zproštění odpovědnosti osoby za přestupek ve smyslu ust. § 21 přestupkového zákona.

Správní orgán dále zvážil kritéria pro výměru správního trestu (§ 37 přestupkového zákona). Správní orgán tedy vycházel z povahy a závažnosti přestupku. Jak je již uvedeno výše, základním účelem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Tyto nálezy pak mohou významným způsobem přispět k poznání historie dotčeného místa, dějin lidstva obecně i ve vazbě na konkrétní osídlení lokality. Tento veřejný zájem nebyl (vlivem nesplnění oznamovací povinnosti) naplněn. Způsobem spáchání přestupku tedy bylo nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, což znamená pasivní přístup pachatele k zákonem stanovenému úkonu a přestupek jednorázový (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. září 2010, č. j. 5 As 3/2010 – 63.). Jak je zřejmé z konstatování zástupce obviněné společnosti, okolností, jež je nutno vzít v potaz, zde bylo „opomnění“ oznamovací povinnosti a neuvědomění si, že tuto povinnost je nutno splnit.

Správní orgán se zabýval polehčujícími okolnostmi v rámci řešeného přestupku. Polehčující okolností je objektivní skutečnost, že obviněná společnost okamžitě po oznámení o zahájení řízení o přestupku aktivně spolupracovala se zástupci archeologické obce, práce na dalších dotčených pozemcích dodatečně oznámila ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a umožnila archeologům kontrolu těchto pozemků, se správním orgánem řádně spolupracovala a žádný z úkonů v řízení záměrně nezdržovala a snažila se poskytnout maximální součinnost ke zjištění skutečností rozhodných pro zjištění stavu věci.

Správní orgán k tvrzení obviněné osoby, že oznamovací povinnost nebyla splněna z neznalosti, uvádí, že řešená oznamovací povinnost je přímo ukotvena v zákoně o státní památkové péči a subjektivní neznalost zákona ze strany stavebníka nezprošťuje stavebníka naplňovat povinnosti zákonem stanovené. Stavebníkovi je oznamovací povinnost dána přímo a jednoznačně v § 22 zákona o státní památkové péči. Tuto povinnost má stavebník ex lege i bez rozhodnutí správního úřadu (např. stavebního úřadu). Oznamovací povinnost podle ustanovení § 22 zákona o státní památkové péči tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde, nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že jde o území s archeologickými nálezy neboli že se na území, v němž hodlají stavební činnost provádět, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Přestupek dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obviněné osoby za prokázaný. Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** fyzické osobě podnikající, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obviněné společnosti pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 30.000,-Kč pro obviněnou společnost je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci. Dle správního orgánu je stanovení výše pokuty při dolní hranici zákonného rozmezí oprávněné, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by pachatel nesplnil svou oznamovací povinnost záměrně s úmyslem vyhnout se realizaci archeologického průzkumu a poškodit

zájmy památkové péče, nebo že by úmyslně neposkytl součinnost správnímu orgánu při řízení. Dále je potřeba uvést, že v daném případě se sice jednalo o stavbu většího rozsahu, ovšem ke dni zahájení řízení byly práce zahájeny pouze na části dotčených pozemků a u ostatních navazujících výkopových prací již byl prováděn na základě „dodatečného“ oznámení prováděn archeologický dohled, tudíž to vše podstatným způsobem snižuje společenskou škodlivost přestupku. S ohledem na výše uvedené stanovil správní orgán při dolní hranici zákonné sazby.

Jelikož obviněná společnost byla shledána vinnou, byla jí podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Obviněná společnost o snížení paušální částky ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu nepožádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijímatelné.

PhDr. Romana Habartová

Vedoucí odboru kultury a památkové péče